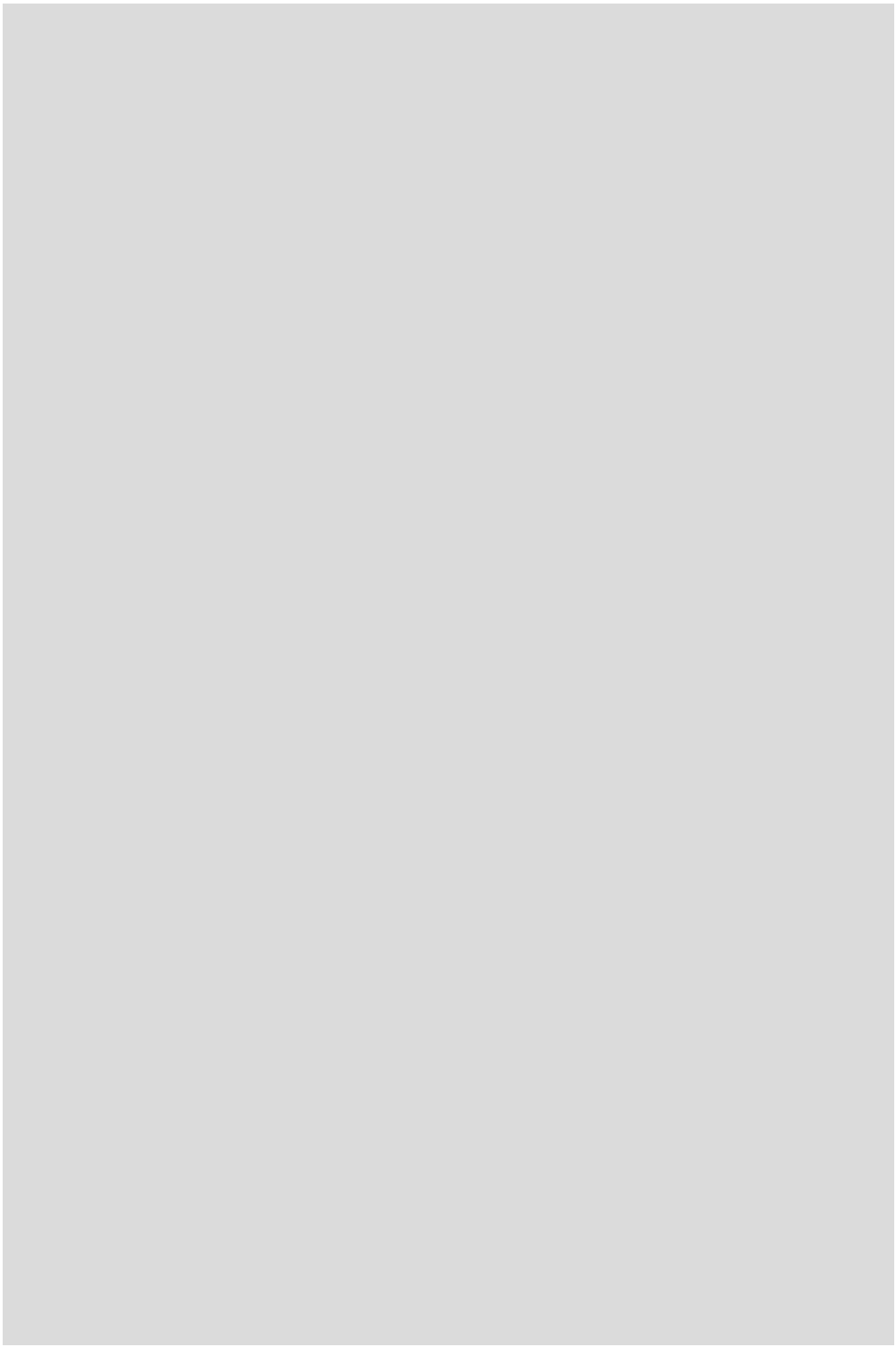

Màscara

Mar Amorós Benet

Capítulo 1

Infinitat de bocins escampats arreu. La meva companya inseparable, trencada. Ja no es pot reparar. Res em defensa de les mirades verinoses, la meva depressió ja no pot ser ocultada pel vel d'aurora , les meves emocions, oblidades i plenes de pols de temps, corren sense control per carreteres sense asfaltar. El meu jo s'ha esberlat.

La meva companya inseparable, trencada. I no la vull reparar. Ja res s'interposa entre la meva cara, els meus ulls, i la realitat plena de colors nous. Felicitat verge, pura i desconeguda flueix lliure. La meva màscara ja no existeix.